

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Πληροφορίες: Ν.ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Τηλέφωνο : 213 1604540

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 01/10/2015

Αριθμός απόφασης: 4100

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 12895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ Β' 975).

4. Την από 18-06-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή των, **ΑΦΜ** κατά της υπ' αριθ...../12-05-2015 προσβαλλόμενης Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ...../12-05-2015 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 12.05.2015 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την από 30.09.2015 εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 18-06-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής των, **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /12-05-2015 προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του, επιβλήθηκε σε βάρος του αποβιώσαντος φόρος Εισοδήματος φυσικών προσώπων συνολικού ποσού 190.846,05 €, πλέον Εισφορά αλληλεγγύης 17.913,50 € και προσαύξηση λόγω ανακρίβειας επί των ανωτέρω ποσών 208.759,55 €, ήτοι σύνολο ποσού **417.519,10 €**, για τη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2010.

Η διαφορά φόρου προέκυψε ύστερα από Μερικό έλεγχο Προσδιορισμού φόρου Εισοδήματος, σύμφωνα με τα άρθρα 23 & 25 ν.4174/2013 και Έκτακτης Εισφοράς Αλληλεγγύης, σύμφωνα με το άρθρο 29 ν.3986/2011, που διενήργησε το σε σχέση με την αποστολή εμβασμάτων στο Εξωτερικό κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48 του ν.2238/1994

Οι προσφεύγοντες (κληρονόμοι του), με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

A. ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

1.Ο ουδέποτε υπήρξε φορολογικός κάτοικος Ελλάδος.

2. Ο ήταν φορολογικός κάτοικος Εξωτερικού (Μεγ.Βρετανίας) από το 1950 μέχρι 25/09/2012 που απεβίωσε. Ο τόπος κατοικίας ο δικός του και της οικογένειάς του, το κέντρο του οικογενειακού τους βίου, της ύπαρξής τους και των βιοτικών του σχέσεων (κέντρο ζωτικών συμφερόντων) ήταν η Μ. Βρετανία, όπου είχε επί 35 χρόνια ιδιόκτητη κατοικία στο (οικογενειακή εστία) ενώ το κέντρο του επαγγελματικού του βίου από το 1950 ήδη ήταν στην Αφρική (Νιγηρία/Γκάνα κλπ.).

3.Ήταν Βρετανός πολίτης και κάτοχος Βρετανικού διαβατηρίου από το 1962 μέχρι του θανάτου του.

4.Στο πρόσωπό του συντρέχουν όλα αυτά τα έτη, τόσο το υλικό στοιχείο της πραγματικής εγκατάστασης στη Μεγ. Βρετανία, όσο και το βουλευτικό στοιχείο της μόνιμης εγκατάστασης και του κέντρου των βιοτικών του σχέσεων.

Η διαμονή του στην Ελλάδα ήταν πάντα (όχι κάθε έτος) μόνο για λίγες μέρες διακοπών και ουδέποτε υπερέβη τις 183 ημέρες συνολικά μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος αλλά ούτε καν τις προσέγγιζε.

B. ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

1.Παράβαση άρθρου 64 ν. 4174/2013- Ανεπαρκής αιτιολογία.

Η έκθεση ελέγχου και η στηριζόμενη σε αυτήν προσβαλλόμενη πράξη δεν περιέχουν την απαιτούμενη σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις, που δέχεται η φορολογική διοίκηση ότι θεμελιώνουν την έκδοση της πράξης και τον προσδιορισμό του φόρου κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 64 του ν. 4174/2013

2.Εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελής εφαρμογή του άρθρου 48 παρ. 3 του ν. 2238/1994.

Απαγόρευση αναδρομικής εφαρμογής –Αντισυνταγματικότητα.

Εσφαλμένα η φορολογική αρχή ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 καθώς η τραπεζική κατάθεση δεν αποτελεί εισόδημα, κατά την έννοια του νόμου, αλλά πηγή εισοδήματος (κεφάλαιο-περιουσιακό στοιχείο), από το οποίο προέρχεται εισόδημα, ήτοι τόκοι, ο οποίοι φορολογούνται με ειδικό τρόπο, στην πηγή, αυτοτελώς με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 2238/1994 ως εισόδημα από κινητές αξίες.

Ως γνωστόν, ένα ποσόν φορολογείται ως εισόδημα, εφόσον υπάρχει περιοδικότητα και διαρκής εκμεταλλεύσιμη πηγή, αποτελεί αντάλλαγμα προσωπικής εργασίας ή καρπός περιουσιακών στοιχείων του φορολογουμένου. Δηλαδή δεν θεωρείται εισόδημα η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας του φορολογουμένου εκτός εάν από ειδικές διατάξεις προβλέπεται η φορολόγησή τους.

Ειδικά η φορολόγηση της τραπεζικής κατάθεσης ως περιουσιακού στοιχείου (κατοχή) ή και την επιβολή φόρου σε κάθε κατάθεση, που δεν δικαιολογείται η προέλευση της, απαιτείται ειδική διάταξη νόμου και τέτοια δεν υφίσταται στην ελληνική νομοθεσία. Ετσι η τραπεζική κατάθεση, διαχρονικά, δεν συμπεριλαμβάνεται στα περιουσιακά στοιχεία για τεκμαρτό-αντικειμενικό προσδιορισμό του εισοδήματος, ούτε στα τεκμήρια-αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης (άρθρο 16 του ν. 2238/1994), ούτε στα τεκμήρια-αντικειμενικές δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων (άρθρο 17 ν.2238/1994 πόθεν έσχες). Τα δε άρθρα 16 και 17 του ν. 2238/1994 απαριθμούν κατά τρόπο περιοριστικό τις περιπτώσεις διεύρυνσης του φορολογητέου εισοδήματος των προσώπων και δε συμπεριλαμβάνεται σε αυτές η ύπαρξη τραπεζικής κατάθεσης. Περαιτέρω διαχρονικά ουδέποτε υφίστατο υποχρέωση δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος περί της ύπαρξης και του ύψους των τραπεζικών καταθέσεων.

Σε κάθε περίπτωση αν θεωρηθεί ως τέτοια ειδική διάταξη η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 με την οποία προστέθηκε τελευταίο εδάφιο στην παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, η διάταξη αυτή ισχύει από τη δημοσίευσή του ν. 3888/2010 σύμφωνα με το άρθρο 20 αυτού ήτοι από 30/9/2010, για ποσά που αυξάνουν τραπεζικές καταθέσεις μετά από αυτήν την ημερομηνία. Αντίθετη ερμηνεία θα προσέκρουε στο άρθρο 78 παρ. 2 του Συντάγματος, καθώς θα επιβαλλόταν αναδρομικά φόρος χωρίς να προβλέπεται στο ν. 3888/2010 αναδρομική ισχύς. Εμείς από το 2009 δεν προβήκαμε σε εισαγωγή συναλλάγματος.

Στην προκειμένη περίπτωση:

Η έκθεση ελέγχου και η προσβαλλόμενη πράξη έχουν ως νομική βάση το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, το οποίο προστέθηκε με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 (Α 175/30.8.2010) που ορίζει: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.» Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 20 του ίδιου νόμου η ισχύς των διατάξεων αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (30/9/2010).

Με βάση την αιτιολογική έκθεση του ν.3888/2010 με την προσθήκη του ως άνω εδαφίου καθορίζεται «για την άρση κάθε αμφιβολίας» ποιος έχει το βάρος της απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή η αιτία προέλευσης και το οποίο «σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις» (άρθρα 4 και 48 του ν. 2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα.

Σχετικά εξάλλου με το θέμα αυτό το τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας της Β Δ/σης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής στην έκθεσή του επί του νομοσχεδίου επισημαίνει ότι: «επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι από δογματικής πλευράς, η προσαύξηση περιουσίας, η οποία δεν έχει περιοδικό χαρακτήρα ή δεν προέρχεται από σταθερή πηγή (κεφάλαιο ή εργασία) της οποίας γίνεται τακτική εκμετάλλευση, δεν φέρει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος και επομένως για τη φορολόγησή της απαιτείται ειδική διάταξη, η οποία δεν φαίνεται να θεσπίζεται με την προτεινόμενη ρύθμιση. Αντίθετη δε ερμηνεία συμφώνως προς την οποία με την προτεινόμενη διάταξη δεν εισάγεται διαδικαστική ρύθμιση αλλά επιβάλλεται φόρος θα προσέκρουε στο άρθρο 78 παρ. 2 του Συντάγματος».

Τα παραπάνω γίνονται δεκτά όχι μόνο από τη θεωρία του φορολογικού δικαίου αλλά και από τη νομολογία του ΣΤΕ, το οποίο στην απόφαση 414/1999 ερμηνεύοντας τη διάταξη του άρθρου 45 παρ.3 του ν. 3323/1995, η οποία ενσωματώθηκε ως είχε στο 2238/1994 ως παρ. 3 του άρθρου 48(πριν την προσθήκη του επίμαχου εδαφίου) έκρινε ότι: «στη Ζ πηγή κατατάσσεται κάθε πρόσδοδος, η οποία δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατονομαζόμενες στο νόμο κατηγορίες, με την προϋπόθεση βέβαια ότι αποτελεί εισόδημα κατά την έννοια του νόμου και όχι ότι υπάγεται κάθε προσαύξηση της περιουσίας του αποκτώντος έστω και αν αυτή δεν έχει τον κατά τα ανωτέρω χαρακτήρα του εισοδήματος εκτός και εάν με ειδική διάταξη νόμου η περιουσιακή αυτή προσαύξηση λογίζεται για την υπαγωγή της στο φόρο, ως εισόδημα.»

Από οποιαδήποτε ερμηνευτική εκδοχή τελικά να το δει κανείς, ακόμα και αν γινόταν δεκτό ότι η διατήρηση τραπεζικής κατάθεσης συνιστά εισόδημα, η πραγματοποίηση αποστολής εμβάσματος από το δικαιούχο μιας τραπεζικής κατάθεσης σε άλλη τραπεζική κατάθεση με τον ίδιο δικαιούχο δεν αποτελεί προσαύξηση της περιουσίας του, ώστε να τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994.

Επομένως εσφαλμένα η φορολογική αρχή με την προσβαλλόμενη πράξη και έκθεση ελέγχου υπήγαγε τα εμβάσματα στη διάταξη του άρθρου 48 παρ. 3 του ν. 2238/1994 όπως αυτή συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου β15 πα. 3 του ν. 3888/2010 καθώς τα εμβάσματα μεταξύ λογαριασμών του ιδίου δικαιούχου ευρίσκονται εκτός πεδίου εφαρμογής της εν λόγω διάταξης από όλες τις ερμηνευτικές εκδοχές καθώς δεν προκύπτει αύξηση περιουσίας.

Γ.ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Μετά εξάλλου την 1/1/1992 (συνθήκη Μάαστριχτ) η φορολόγηση της αποστολής εμβάσματος από τραπεζικό λογαριασμό κράτους –μέλους ΕΕ σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό επίσης κράτους – μέλους ΕΕ με τον ίδιο δικαιούχο είναι αντίθετη με την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων στο εσωτερικό της Ευρωζώνης, που προβλέπεται από τη συνθήκη για τη λειτουργία της ΕΕ (άρθρα 63 επ.ΣΛΕΕ) καθώς εισάγει ανεπίτρεπτο περιορισμό/ εμπόδιο στην κίνηση κεφαλαίων αφενός και αφετέρου αποτρέπει τους καταθέτες στην Ελλάδα να μεταφέρουν τις καταθέσεις τους σε άλλες χώρες και προκαλεί περιορισμούς σε Τράπεζες εγκατεστημένες εκτός Ελλάδος αλλά εντός Ευρωζώνης να προσελκύσουν τις εν λόγω καταθέσεις. Επίσης εισάγει διαφορετική φορολογική μεταχείριση των φορολογουμένων με μοναδικό κριτήριο τον τόπο/ τη χώρα που διατηρούν τις καταθέσεις τους αφού όσοι διατηρούν τις καταθέσεις στην Ελλάδα και δεν έχουν αποστείλει εμβάσματα έχουν διαφορετική φορολογική μεταχείριση από αυτούς που έστειλαν ανεξάρτητα από τυχόν προσαυξήσεις περιουσίας που μπορεί αυτοί πράγματι να έχουν(παράβαση άρθρου 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος).

Δ.ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Η έκθεση ελέγχου και η προσβαλλόμενη πράξη πάσχουν επίσης αναφορικά με το χρόνο που επήλθε η προσαύξηση της περιουσίας αφού το ποσόν του εμβάσματος που μεταφέρθηκε από εμένα σε Τράπεζα της Μεγ. Βρετανίας το 2011 ανάγεται σε προηγούμενες παλαιότερες χρήσεις ήδη πριν τη χρήση 1999 και επόμενες. Κατά συνέπεια η φορολόγηση του ποσού αυτού, που βρίσκεται στην κατοχή τη δική μου και του συζύγου μου από το 1999 παραβιάζει την αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων λαμβανομένου υπόψη ότι από καμία διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας δεν είχα υποχρέωση να δηλώσω την ύπαρξη του ποσού αυτού για όλα τα έτη.Συνεπώς ο έλεγχος μη νομίμως διαπιστώνει προσαύξηση περιουσίας κατά τη χρήση 2011.

Ε.ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Η αντίδικος φορολογική αρχή κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, προχώρησε στην έκδοση της εξοντωτικής οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού εισοδήματος χωρίς να λάβει υπόψη του :

Ο ελεγχόμενος είχε ήδη αποβιώσει και οι κληρονόμοι του είναι κάτοικοι αλλοδαπής χωρίς γνώση ούτε της Ελληνικής γλώσσας αλλά ούτε και του τρόπου λειτουργίας των ελληνικών φορολογικών αρχών.

Οι κληρονόμοι μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού –σε διαφορετικά μέρη έκαστος

Η φορολογική αρχή κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης αρνήθηκε την προθεσμία που ζήτησα παρά το προφανές γεγονός και γνωστό στη φορολογική αρχή ότι η συγκέντρωση των απαραίτητων δικαιολογητικών από τον φορολογούμενο είναι δυσχερής και χρονοβόρα, με δεδομένο ότι επειδή δεν υπήρχε υποχρέωση δήλωσης των τραπεζικών καταθέσεων στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος δεν υπήρχε και υποχρέωση διατήρησης / φύλαξης στοιχείων ούτε από εμάς ούτε από τις Τράπεζες για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα.

Επομένως η φορολογική αρχή είτε έπρεπε να χορηγήσει σ εμένα επαρκή χρόνο για την προσκόμιση των σχετικών δικαιολογητικών είτε να ασκήσει το δικαίωμά της εκ της παρ. 3 του άρθρου 15 ΚΦΔ και να ζητήσει η ίδια από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τις πληροφορίες και τα έγγραφα για την ολοκλήρωση του ελέγχου.

ΣΤ.ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ

Το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων και επιβολή φόρου για εισοδήματα που έχουν πραγματοποιηθεί στις χρήσεις 2007 (οικ.2008) και παλαιότερα (χρήσεις 2000/2001/2002/2003/2004/2005/2006) έχει παραγραφεί την 31/12/2013 ενώ οι προγενέστερες χρήσεις 1999 και παλαιότερα έχουν παραγραφεί από την 31/12/2005.

Όπως ορθά δέχεται η νομολογία των Διοικητικών Δικαστηρίων ερμηνεύοντας τις σχετικές ρυθμίσεις περί παράτασης των προθεσμιών παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου (βλ. ενδ. ΔΕ Χανίων 24/2013 ΔΕφΑθ, 1844/2006) οι παρατάσεις που θεσπίστηκαν με τους ν. 3897/2008, 3790/2008 3840/2010/ και 3888/2010 «ορίζουσες γενικώς περί παραγραφής που έληγε αντίστοιχα στις 31/12/2008, 31/12/2009, 30/6/2010 31/12/2010 και παρατάθηκε μέχρι 31/12/2009, 30/6/2010,

31/12/2010 και μέχρι 31/12/2011 αντίστοιχα καταλαμβάνουν μόνο τις περιπτώσεις που το πρώτον η παραγραφή έληγε στις προαναφερθείσες ημερομηνίες(ώστε η πενταετής παραγραφή παρατείνεται και με αυτούς τους νόμους σε έξι και πεντέμισι έτη) και δεν καταλαμβάνουν, εφόσον ρητώς, ειδικώς και σαφώς δεν ορίζουν και τις περιπτώσεις προγενέστερων διαχειριστικών περιόδων που η προθεσμία παραγραφής έληγε μεν στις αντίστοιχες ως άνω ημερομηνίες όμως λόγω παράτασης του χρόνου παραγραφής με παλαιότερα νομοθετήματα. Στις περιπτώσεις που ο νομοθέτης θέλησε να διαλάβει τη ρυθμιζόμενη παράταση παραγραφής και τη δεύτερη αυτή περίπτωση ρητώς, σαφώς και ειδικώς το όρισε (βλ. διάταξη της αρ. 10 του άρθρου 5 του ν. 3296/2004 ΦΕΚ Α 253/14/12/2004 με την οποία ορίστηκε ότι «η προθεσμία παραγραφής των υποθέσεων του οικον έτους 1999 (χρήση 1998) καθώς και των υποθέσεων προηγούμενων ετών για τις οποίες έχει παραταθεί ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 3091/2002 και του άρθρου 22 του ν.3212/2003, η οποία λήγει στις 31/12/2004 ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρου, τελών και εισφορών, παρατείνεται για ένα (1) έτος από τη λήξη της.....». Η ως άνω ερμηνευτική παραδοχή συμπορεύεται με τη συνταγματική αρχή της ισότητας, αφού για όλες τις προαναφερθείσες περιπτώσεις η παράταση της παραγραφής ορίζεται σε πεντέμισι και έξι έτη αλλά προεχόντως με τις εκ της αρχής του Κράτους δικαίου ευθέως συναγόμενες επί μέρους συνταγματικές αρχές της νομικής ασφάλειας και της προστατευομένης εμπιστοσύνης ιδίως εκ των άρθρων 2 παρ.1 και 5 παρ.1 του Συντ.(πρβλ και ΣΤΕ 1508/2002, 4179/1980 και ΔΕΑ 2992/2009) καθώς και το ΔΕΚ στο όνομα των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας των ιδιωτών επιβάλλει στα Κράτη-μέλη τη σαφή διατύπωση των κανόνων δικαίου.Η «μη διφορούμενη διατύπωση επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους με σαφή και ακριβή τρόπο και στα δικαστήρια να ελέγχουν την τήρηση των κανόνων αυτών.» (βλ. ΔΕΚ 30.1.85 Επιτροπή κατά υπόθ. Δανίας).Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις μετέπειτα παρατάσεις, που δόθηκαν με τις ρυθμίσεις των άρθρων 2 παρ. 1 ν 4091/2012 και 22 ν.4203/2013 , οι οποίες προβλέπουν παράταση προθεσμίας παραγραφής μέχρι 31/12/2013 και 31/12/2015 αντίστοιχα.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του ν.2238/1994 <<Αλλαγή κατοικίας ή έδρας>>,

1. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση μεταβάλει την κατοικία ή τη διαμονή του,έχει υποχρέωση να υποβάλλει μέχρι τη λήξη του οικείου έτους, στον προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας που είναι αρμόδιος πριν από τη μεταβολή, τη δήλωση που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 5 της 1027411/842/ΔΜ/26.2.1998 (ΦΕΚ 193 Β`) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, για τον τόπο της νέας κατοικίας ή διαμονής του.

2. Αν πρόκειται για αλλαγή της έδρας της κύριας επιχείρησης ή του επαγγέλματος εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 29 του ν.1642/1986.

3. Αν δεν υποβληθεί η δήλωση που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 και 2,αρμοδίως επιλαμβάνεται για την Επιβολή του φόρου ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που είναι αρμόδιος πριν από τη μεταβολή.

4. Η παράλειψη υποβολής της δήλωσης που προβλέπεται από την παράγραφο 1, καθώς και η υποβολή ανακριβούς δήλωσης, συνεπάγεται την επιβολή προστίμου που ορίζεται στο άρθρο 87.

5. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση μεταφέρει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος που εμπίπτει στον κατάλογο των κρατών που περιέχεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 51 Α, θεωρείται ότι έχει την κατοικία του στην Ελλάδα και υπόκειται σε φόρο για το παγκόσμιο εισόδημα του σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2.

6.α. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση μεταφέρει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του εκτός Ελλάδας και υπαγόταν σε φόρο στην Ελλάδα για το παγκόσμιο εισόδημα του τα τελευταία πέντε έτη πριν από τη δήλωση μεταβολής της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του, εφόσον:

αα) μεταβάλλει την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του με μεταφορά της σε κράτος στο οποίο το εισόδημα του υπόκειται σε προνομιακό φορολογικό καθεστώς, κατά την έννοια της παραγράφου 7 του άρθρου 51 Α, και

ββ) διαθέτει σημαντικά οικονομικά συμφέροντα στην Ελλάδα, όπως αυτά ορίζονται στην περίπτωση β`, θεωρείται ότι υπόκειται σε φόρο στην Ελλάδα, για το παγκόσμιο εισόδημα του για χρονικό διάστημα πέντε ετών, που αρχίζει από την υποβολή της δήλωσης μεταβολής της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του«εκτός εάν αποδείξει ότι έχει την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή

του στο κράτος αυτό.» Οι μέσα σε " " λέξεις της υποπαρ.α'προστέθηκαν με την παρ.5 άρθρου 36 Ν. 4141/2013,ΦΕΚ Α 81/5.4.2013.

β. Το φυσικό πρόσωπο θεωρείται ότι έχει σημαντικά οικονομικά συμφέροντα στην Ελλάδα, εφόσον κατά τη δήλωση μεταβολής της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του:

αα) συμμετέχει σε ποσοστό τουλάχιστον 25% σε εταιρεία που υπόκειται σε φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 ή συμμετέχει σε ποσοστό τουλάχιστον 5% σε νομικό πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 101, ή

ββ) το εισόδημα του που προκύπτει στην Ελλάδα υπερβαίνει το 30% των συνολικών του εισοδημάτων ή υπερβαίνει το ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων ευρώ, ή

γγ) η αξία των περιουσιακών του στοιχείων στην Ελλάδα, από τα οποία προκύπτει εισόδημα, υπερβαίνει το 30% της αξίας των συνολικών περιουσιακών του στοιχείων ή υπερβαίνει σε ύψος το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ.*** Οι παρ.5 και 6 προστέθηκαν με το άρθρο 12 παρ.6 Ν.3943/2011,ΦΕΚ Α 66/31.3.2011.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.2238/1994 <<Υποκείμενο του φόρου >>

1. Σε φόρο για το παγκόσμιο εισόδημα του υπόκειται κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του στην Ελλάδα.

Σε φόρο για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα υπόκειται κάθε φυσικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας του ή της συνήθους διαμονής του.

Ως συνήθης θεωρείται η διαμονή στην Ελλάδα η οποία υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις ημέρες συνολικά μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος.Η διαμονή τεκμαίρεται ως συνήθης, εκτός αν ο φορολογούμενος αποδείξει διαφορετικά.

2.

*** Οι παρ.1 και 2 αντικαταστάθηκαν ως άνω με το άρθρο 12 παρ.1 Ν.3943/2011,ΦΕΚ Α 66/31.3.2011.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. β του ΚΦΕ (ν. 2238/1994),Από το συνολικό ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τις κλίμακες της παραγράφου 1 εκπίπτουν:

α).....

β) <<Ο φόρος που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε σε κράτος με το οποίο η Ελλάδα δεν έχει θέσει σε ισχύ Σ.Α.Δ.Φ. για το εισόδημα που προέκυψε σε αυτό και μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, εξαιρουμένων των κρατών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των μη συνεργάσιμων κρατών της παραγράφου 5 και των κρατών με προνομιακό φορολογικό καθεστώς κατά την έννοια της παραγράφου 7 του άρθρου 51Α του παρόντος Κώδικα.>>

*** Το πιο πάνω μέσα σε « » εδάφιο προστέθηκε στο τέλος της περ.β' με τη παρ. 1 άρθρου 18 Ν.4223/2013,ΦΕΚ Α 287/31.12.2013 και ισχύει για εισοδήματα που αποκτώνται τα οικονομικά έτη 2013 και 2014 (φορολογικές χρήσεις 2012 και 2013).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.2238/1994 <<Φορολογική κατοικία>>:

1. Ένα φυσικό πρόσωπο είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον:

α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων ήτοι τους προσωπικούς ή οικονομικούς ή κοινωνικούς δεσμούς του ή

β) είναι προξενικός, διπλωματικός ή δημόσιος λειτουργός παρόμοιου καθεστώτος ή δημόσιος υπάλληλος που έχει την ελληνική ιθαγένεια και υπηρετεί στην αλλοδαπή.

2. Ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα συνεχώς για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

*** Η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με τη παρ.2 άρθρου 21 Ν.4223/2013,ΦΕΚ Α 287/31.12.2013.

3. Ένα νομικό πρόσωπο ή μία νομική οντότητα είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας για οποιοδήποτε φορολογικό έτος, εφόσον:

α) συστάθηκε ή ιδρύθηκε, σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, β) έχει την καταστατική έδρα του στην Ελλάδα ή γ) ο τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης είναι στην Ελλάδα οποιαδήποτε περίοδο στη διάρκεια του φορολογικού έτους.

4. Ο «τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης» είναι στην Ελλάδα με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τις συνθήκες λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τα εξής:

α) τον τόπο άσκησης καθημερινής διοίκησης,
β) τον τόπο λήψης στρατηγικών αποφάσεων,
γ) τον τόπο ετήσιας γενικής συνέλευσης των μετόχων ή εταίρων,
δ) τον τόπο τήρησης βιβλίων και στοιχείων,
ε) τον τόπο συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου ή όποιου άλλου εκτελεστικού οργάνου διοίκησης,
στ) την κατοικία των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή όποιου άλλου εκτελεστικού οργάνου διοίκησης. Σε συνδυασμό με τη συνδρομή των παραπάνω περιστατικών και συνθηκών είναι δυνατόν να συνεκτιμάται και η κατοικία της πλειοψηφίας των μετόχων ή εταίρων.

Επειδή, το Πιστοποιητικό Φορολογικής Κατοικίας που μπορεί να προσκομίσει ο φορολογούμενος από άλλο κράτος, με το οποίο η Ελλάδα έχει συνάψει Σύμβαση Αποφυγής της Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος (και του Κεφαλαίου), αποτελεί σημαντικό στοιχείο το οποίο απαιτείται αλλά δεν αρκεί για την απόδειξη της αλλαγής της κατοικίας. Η φορολογική αρχή πρέπει να ερευνά όλα τα πραγματικά περιστατικά που ασκούν επιρροή για τον καθορισμό του κέντρου ζωτικών συμφερόντων.

Δεν συνεπάγεται δε, από μόνο του, ότι όλα αυτά τα φυσικά πρόσωπα τα οποία προσκομίζουν Πιστοποιητικό Φορολογικής Κατοικίας από άλλο κράτος, δηλώνουν, στο άλλο αυτό κράτος το παγκόσμιο εισόδημα και το παγκόσμιο κεφάλαιό τους, όπως υπέχουν υποχρέωση, ως φορολογικοί κάτοικοί του, λαμβάνοντας, κατά συνέπεια, στα κράτη αυτά τις εκπτώσεις και τις μειώσεις που αυτά χορηγούν στους φορολογικούς τους κατοίκους .

Επειδή, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία της ελεγκτικής υπηρεσίας και τις υποβληθείσες δηλώσεις Εισοδήματος για τα οικ.έτη 1997-2012 ,ο προσφεύγων δεν δήλωσε ποτέ ότι είναι κάτοικος Εξωτερικού, ούτε δηλώθηκε κάποιος αντίκλητος αυτού στην Ελλάδα. Υπέβαλλε δηλώσεις με δ/ση την οδό και όχι στην κατοίκων Εξωτερικού.

Επειδή, για την απόδειξη εισαγωγής συναλλάγματος από το Εξωτερικό, είναι απαραίτητο η προσκόμιση των στοιχείων από πιστωτικό ίδρυμα (Τράπεζα).

Επειδή, ο ισχυρισμός περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή φόρου, δεν μπορεί να γίνει δεκτός διότι:

Η ελεγχόμενη υπόθεση, αποτελεί αντικείμενο έρευνας Εισαγγελικής παραγγελίας,για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης προς εξακρίβωση τέλεσης αδικήματος φοροδιαφυγής,βάσει καταστάσεων που περιέχουν στοιχεία εμβασμάτων προς το εξωτερικό ,ποσών πάνω από εκατό χιλιάδες (100.000,00 ευρώ),για το χρονικό διάστημα 1/1/2009 έως 30/06/2012.

Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 84 παρ.1 του ν.2238/94 πενταετής προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή φόρου εισοδήματος οικ.έτους 2001,αρχίζει από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληγε η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης(δηλαδή από την 31.12.2001), ήτοι έληγε κατ' αρχή στις 31.12.2006 και έχει παραταθεί έως την 31.12.2013 με τις ακόλουθες νομοθετικές διατάξεις:

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.3513/2006,οι προθεσμίες παραγραφής που λήγουν στις 31.12.2006 και 31.12.2007 παρατείνονται μέχρι την 31.12.2008.

Με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν.3697/2008 ,η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2008 παρατείνεται μέχρι την 31.12.2009.

Με τις διατάξεις του άρθρου 10 ν.3790/2009 η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2009 παρατείνεται μέχρι την 30.06.2010.

Με τις διατάξεις του άρθρου 82 ν.3842/2010 η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30.06.2010 παρατείνεται μέχρι την 31.12.2010.

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 παρ.7 του ν.3888/2010 η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2010 παρατείνεται μέχρι την 31.12.2011.

Με τις διατάξεις του άρθρου 18 παρ.2 του ν.4002/2011 η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2011 παρατείνεται μέχρι την 31.12.2012.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ.1 του ν.4098/2012 η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2012 παρατείνεται μέχρι την 31.12.2013.

Με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν.4203/2013 << Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων,τελών,προστίμων ή εισφορών,που λήγουν στις 31.12.2013,παρατείνονται κατά δύο(2) έτη από τη λήξη τους....για υποθέσεις,για τις οποίες έχουν εκδοθεί ή θα εκδοθούν μέχρι 31.12.2013 εισαγγελικές παραγγελίες,εντολές ελέγχου,έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική αρχή,καθώς και από την αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες>>.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 12.05.2015 έκθεση ελέγχου του επί της οποίας εδράζεται η υπ' αριθ...../12-05-2015 προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Επειδή,σύμφωνα με την από 24/06/2015 Έκθεση Αιτιολογημένων απόψεων του,οι προσφεύγοντες κληρονόμοι του αποβιώσαντος προσκόμισαν εκκαθαριστικά δηλώσεων ΦΕ οικ.ετών 1991/1992/1993/1994/1995 & 1996,από τα οποία προκύπτουν επιπλέον εισοδήματα συνολικού ύψους 31.505,75 ευρώ,τα οποία δεν υπήρχαν στην διάθεση του ελέγχου, πρέπει αυτά να προσμετρηθούν στην κατάσταση προσδιορισμού κεφαλαίου και να αφαιρεθούν από το φορολογητέο ποσό των 435.826,14€ που προσδιόρισε ο έλεγχος.

Επομένως το φορολογητέο εισόδημα για τη χρήση 1/1-31/12/2010 πρέπει να προσδιορισθεί σε 435.826,14€-31.505,75 =**404.320,39 €**.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την μερική αποδοχή της από **18.06.2015** και με αρ. πρωτ..... ενδικοφανούς προσφυγής των κληρονόμων του με ΑΦΜ και πιο συγκεκριμένα την αποδοχή των επιπλέον εισοδημάτων που προέκυψαν βάσει των προσκομισθέντων εκκαθαριστικών δηλώσεων ΦΕ οικ.ετών 1991/1992/1993/1994/1995 & 1996,συνολικού ύψους 31.505,75 ευρώ, τα οποία δεν

υπήρχαν στην διάθεση του ελέγχου και να προσμετρηθούν αυτά στην κατάσταση προσδιορισμού κεφαλαίου, δηλαδή να αφαιρεθούν από το συνολικό φορολογητέο ποσό των 435.826,14 €,που προσδιόρισε ο έλεγχος για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2010 .

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα εισήγηση :

Διαχ. Περίοδος 1/1-31/12/2010

α/Φορολογητέο εισόδημα

	ΕΛΕΓΧΟΣ	ΒΑΣΕΙ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2009	327.117,83	358.623,58
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΧΡΗΣΗΣ 2010	3.056,03	3.056,03
ΜΕΙΟΝ:ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ	766.000,00	766.000,00
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΓΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ	435.826,14	404.320,39

β/ Φόρος & Εισφορά αλληλεγγύης

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ	ΔΙΑΦΟΡΑ
ΑΚΙΝΗΤΑ	24.022,89	24.022,89	24.022,89	0,00
ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	0,00		0,00	0,00
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ	0,00	435.826,14	404.320,39	404.320,39
ΣΥΝΟΛΟ ΦΟΡ.ΕΙΣΟΔ.	24.022,89	459.849,03	428.343,28	404.320,39
ΦΟΡΟΣ	2.685,95	193.532,00	179.354,48	176.668,53
ΜΕΙΩΣΗ ΦΟΡΟΥ	92,89	92,89	92,89	0,00
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	2.593,06	193.439,11	179.261,59	176.668,53
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ	372,96	372,96	372,96	0,00
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ ΜΙΣΘ.ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	0,00	0,00	0,00	0,00
ΠΡΟΚ/ΛΗ ΠΡΟΗΓ.ΕΤΟΥΣ	1.568,03	1.568,03	1.568,03	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	1.397,99	192.244,04	178.066,52	176.668,53
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ (50μήνες χ 2%=100%)	0,00	190.846,05	176.668,53	176.668,53
ΣΥΝΟΛΟ	1.397,99	383.090,09	354.735,05	353.337,06
Πλέον:				
Πρ/λή επομένου έτους	1.631,31	1.631,31	1.631,31	0,00
Χαρτόσημο & ΟΓΑ	724,09	724,09	724,09	0,00
Εισφορά αλληλεγγύης άρθρ.29 ν.3986/11	480,46	18.393,96	17.411,73	16.931,27
Προσ/ση Εισφοράς αλληλεγγύης(50μήνες χ 2%=100%)	0,00	17.913,50	16.931,27	16.931,27
ΣΥΝΟΛΟ ΟΦΕΙΛΗΣ	4.233,85	421.752,95	391.433,45	387.199,60

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).